

Actueel

ZIJ AAN ZIJ MET CONGOLESE BOEREN

In juni trokken negen leden van Landelijke Gilden voor het eerst in hun leven naar Congo. Ze gingen op bezoek bij Repam, een boerenorganisatie van kansarme boeren in het westen van het land. De koffers van de Vlaamse gasten zaten boordevol tips om de werking van een plattelandsorganisatie te versterken. — **SAMENSTELLING EN FOTO'S: DIEDERIK DE CLERCQ**

Achteraf hadden ze geen moeite om het toe te geven. De uitwisselingsreizigers van Landelijke Gilden stonden er een beetje ongemakkelijk bij, daar op Zaventem. Niemand van de groep had eerder voet aan de grond gezet in Kinshasa.

Acht uur later is de delegatie een cultuurshock rijker. In een broeierige drukte baant ze zich met drie jeeps een weg tussen gammele wagens, drukdoende mensen en een adembenemende wolk van stof en uitlaatgassen. Uren later komen de Vlaamse plattelandsbewoners aan in een missiepost van Scheut, ergens halfweg tussen de steden Boma en Tshela. Het is er goed toeven: ruime kamers met douche, lekker eten en 's avonds brult de generator genoeg stroom bij elkaar.

In een aanpalend dorpje bevindt zich een satellietkantoor van Trias, de ontwikkelingsorganisatie van Landelijke Gilden. Dat herinnert het reisgezelschap eraan dat ze geen toeristen zijn. Deze delegatie wil kennis en ervaring delen met lokale boerengroepen in de provincie Bas-Congo.

Meer droogtafels

Tijdens een van hun eerste bezoeken in de dorpen lopen de leden van Landelijke Gilden *maman Marie* tegen het lijf. Deze vrouw straalt als ze vertelt hoe haar vrouwengroep het dagelijks leven een stukje aangenamer maakt. Met de steun van Trias experimenteren de plaatselijke vrouwen met het drogen van maniok, een basisingrediënt in het klassieke dieet van een Congolees.

Door samen te werken, raken de Congolezen vooruit.

Een speciale serrefolie boven de klassieke droogtafels voorkomt schimmelvorming, waardoor de maniok maagdelijk wit blijft. Deze maniok kunnen de vrouwen dubbel zo duur verkopen. "Dus zouden er nog veel meer

drooginstallaties moeten komen”, hoor je onze leden hardop denken. Langzaam rijdt de idee om hiervoor een fondsenwervende actie te lanceren. Meer droogtafels in meer dorpen zouden de strijd tegen de honger draaglijker maken.

Samen sterk

De dagen nadien staat de delegatie wel vaker versted van de inzet en creativiteit van de Congolezen. Door samen te werken raken ze vooruit, ondanks hun beperkte middelen. Naast de bezoeken aan boerengroepen die lid zijn van Repam, staan ook inhoudelijke gesprekken met boerenleiders op het programma. Omdat Repam straks voor de eerste keer bestuursverkiezingen organiseert, wordt dat gespreksonderwerp het vaakst opgediept. De rijke ervaring van Landelijke Gilden en Boerenbond wordt vlotjes gemixt met de Congolese cultuur en praktijk.

Knopen worden tijdens de bijeenkomsten niet doorgemaakt. Het is immers aan de mensen van Repam om op basis van eigen inzichten de verstrekte adviezen te verwerken. Uiteindelijk moeten ze zelf hun verkiezingsprocedures opstellen. Op basis van hun visie moeten ze zelfstandig keuzes maken en hun lot in eigen handen nemen. Dat is de kijk van Trias en Landelijke Gilden op de hedendaagse ontwikkelingssamenwerking.

Vriendschapsbanden aangehaald

Deze uitwisseling was een zinvolle stap in het partnerschap tussen Landelijke Gilden, Trias en Repam. De aangehaalde vriendschapsbanden tussen Noord en Zuid worden dan ook bezegeld met een groot Congolees feest.

We verzamelen rond een grote stapel hout en al snel verlicht een metershoge vlam het plein voor de kerk. Terwijl we samen eten, beginnen twee groepen muzikanten enthousiast te zingen en bespelen ze hun zelfgemaakte instrumenten. Natuurlijk worden we na een tijdje uitgenodigd om mee te dansen rond het vuur in een grote sfeervolle verbroedering. Iemand vraagt: “Knijp eens in mijn arm om te weten of dit allemaal wel echt is?” Wees gerust: onze uitwisselingsreis was echt en er zal zowel door de Vlaamse als door de Congolese betrokkenen nog heel vaak aan teruggedacht worden.

Trias, onze ontwikkelingsorganisatie

Trias steunt 966.000 familiale boeren en kleine ondernemers in twaalf landen, verspreid over Azië,

Afrika en Latijns-Amerika. Dat gebeurt via de versterking van 95 lokale partnerorganisaties. In de meeste gevallen gaat het om boeren- en ondernemersverenigingen. Onder begeleiding van Trias wisselt Landelijke Gilden ervaringen uit met de Congolese boeren van Repam. 📍

Paul Carion, Ivan Claeys, Johan Dezeure, Johan Haepers, Johan Martens, Guido Smet, André Uytterhoeven, Luk Verstraeten en Kurt Vets namen deel aan de uitwisselingsreis.

Uit het reisdagboek

Als Belgen moeten we niemand de les spellen over ‘l’union qui fait la force’. Ook niet in Congo. De ene dag ontmoeten we vrouwen die samen gefermenteerd maniokbrood bereiden, transporteren en verkopen. De andere keer zijn het cacaoboeren die een coöperatie opgericht hebben om samen hun bonen te drogen en te verkopen aan een Belgische chocoladeproducent. Dat er zich bij de diverse projecten wel eens obstakels aandienen, spreekt voor zich. Maar met de steun van Trias en lokale ontwikkelingsorganisaties gaat het stap voor stap in de goede richting.

Onze meest bekljvende ervaring is de overnachting bij een gastgezin in een van de dorpen. We treffen primitieve voorzieningen aan: geen elektriciteit of gas, geen stromend water, rudimentair sanitair. Toch is het aandoenlijk om te zien hoe de gastgezinnen en hun burens zich uit de naad werken om ons verblijf zo comfortabel mogelijk te maken. We zijn hen eeuwig dankbaar, maar hebben ook een beetje spijt. De gastheren en -vrouwen hebben zich zo hard ingespannen dat we uiteindelijk geen echt beeld kregen van het dagelijks leven op het Congolese platteland. Maar sowieso was elk van ons zwaar onder de indruk.